

disse Lejligheder, og der var til Stede flere af de ny Ministre ogsaa — tillod jeg mig at sige disse Ord: Naar Reformpartiet stiller den nuværende Konseilspræsident frem som sin bedste Mand, og han overtager baade Krigs- og Marineministeriet, saa ere baade han og Reformpartiet for gode til, at vi straks hænge ham en Møllesten om Halsen og sætte ham i en lige saa tvivlsom politisk Stilling, som vi satte Krigsminister Madsen i, da vi gavede ham 5 Mill. til Kanoner og lode ham være en Genstand for Højremænds Ros og Venstremænds Dadel, og jeg vendte mig til det ærede Medlem for Løvel og sagde: Mindst Halvdelen af Vælgerne i Deres Kreds vil vende sig imod Konseilspræsidenten, naar han som Krigsminister fører et saadant Program frem. Der blev den Gang af Konseilspræsidenten svaret som saa: Ja, naar jeg skal være Fører for Regeringen, skal man faa at vide, hvad jeg fører i mit Skjold — det er den gamle Holger Danske's Vise — og da vi saa foreslog: saa tag Regeringen, men lad os lade være at stemme over Programmet og staa frit som før, saa blev der sagt: Nej, jeg maa vide, hvem jeg kan stole paa og hvem ikke. Ja, selvfølgelig maatte vi saa sige nej dertil.

Saaledes er den Historie om, hvorledes vi ere bundne indenfor et bestemt Budget, saa længe Forsvarskommissionen sidder; saaledes er dermed alt, hvad jeg har haft med den Ting at gøre. Der kan være andre, der have haft med andet at gøre, det kan jeg aldeles umuligt bestride. Her siges og tales og forhandles saa meget, men det, jeg har haft at gøre med, er faldet saaledes.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen), der dog ellers ikke er naiv, rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Løvel om, hvorfor det ærede Medlem for Løvel ikke havde afgivet en Mindretalsbetænkning i Forsvarskommissionen overfor Forsvarsministeren som Svar paa dennes Skrivelse. Det kan jeg ikke besvare ganske sikkert, og det ærede Medlem for Løvel vil ikke, men hvis det maatte være mig tilladt, uden at tro, jeg kan læse Tanker, blot at slutte af, hvorledes det gaar til i denne, jeg tør vel nok sige, syndige Del af Verden, har det været saaledes, at i det Øjeblik, Forsvarskommissionen ikke tiltraadte dette Løjtnantsforslag, da var der ikke en eneste Mand i Reformpartiet, ikke en Gang det ærede Medlem for Løvel, som troede, at Forsvarsministeren vilde komme frem med det alligevel. Alle som en

mente, det skulde de nok bremse, og at den Sag dermed var færdig. Og naar det siden kom, kom det jo sammen med de menige, som skulde trække det hele igennem, og saa sige de: de menige kunne vi ikke gaa imod — og saa ville vi for Resten ogsaa nødvendig gaa imod vor Forsvarsminister.

Det ærede Medlem for Assens var mere ond mod det ærede Medlem for Løvel, end jeg vilde være. (*Berntsen*: Ikke ond). Ja, ja, saa god da paa Deres Maade. Han bebrejdede det ærede Medlem for Løvel Mangel paa Behændighed. Det synes jeg er Synd. Jeg vilde hellere udtale en Beklagelse af det Uheld, der som Regel følger det ærede Medlem for Løvel i hans Egenskab af politisk Fører. Naar det ærede Medlem skal træde frem og paa sit Partis Vegne føre en Sag frem, sker det gerne et eller andet, saa at Partiets Medlemmer sige: Herre, fri og bevare os; bare den Sag var passeret uden vor Ordførers Mellemkomst. Der er noget, vi paa Dansk kalde Ulykkesflugt, Tyskerne kalde det Pechvogel. Der er nogle Mennesker, for hvem, hvad de saa gøre, selv i den bedste Mening — og det ærede Medlem for Løvel har jo ogsaa været en god demokratisk Jyde en Gang —, alting falder ilde ud. Vi have jo hørt flere Eksempler paa det, baade her i Salen og udenfor. Et af Konseilspræsidentens Programpunkter var det om Valgkredsforøgelsen. Det har jeg virket for i Bestyrelsen, som alle de Herrer ville vide, hele den foregaaende Vinter — paa den loyaleste Maade for at holde det indenfor Reformpartiet. Om det Punkt bestemte Konseilspræsidenten som sit Program, at det skulde ske ved Grundlovsændring, og at han selv vilde bestemme, hvornaar der skulde komme en saadan Grundlovsændring. Og da saa Sagen kom for i Salen, skal det ærede Medlem for Løvel som sit Partis Ordfører føre Sagen frem, og for rigtig at støtte sin Minister siger han som saa: Det er jo ogsaa umuligt for Konseilspræsidenten at nævne nogen Tid eller binde sig til noget; det vilde være at lave en Løkke til sin egen Hals. Men det varede saadant noget som 12—13 Minutter, da sad Løkken om Halsen og trak til, idet Konseilspræsidenten i Diskussionen var tvungen derhen, at han havde meldt sig til at komme med Forslag i denne Samling. Naar det ærede Medlem havde ladet være at tale om den Løkke, var der ingen Ulykke blevet deraf.

Saa i Sommer var det det ærede Medlems Sag som Fører for sit Parti — da